BENDROJO TEISMO (dešimtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. sausio 22 d.*

„Ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – BPV sprendimas dėl *ex ante* įnašų už 2019 m. įnašų laikotarpį apskaičiavimo – Deleguotojo reglamento (ES) 2015/63 12 ir 14 straipsniai – Sąvoka „statuso pasikeitimas“ – Institucinė užtikrinimo sistema – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas“

Byloje T-498/19

Banco Cooperativo Español, SA, įsteigta Madride (Ispanija), atstovaujama advokatų D. Sarmiento Ramírez-Escudero ir J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain,

ieškovė,

prieš

Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV), atstovaujamą M. Rius Riu ir C. De Falco, padedamų advokatų B. Meyring, F. B. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch ir S. Ianc,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos A. Steiblytės, P. Němečková ir D. Triantafyllou,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Kornezov, teisėjai E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (pranešėjas) ir L. Spangsberg Grønfeldt,

posėdžio sekretorė S. Jund, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. liepos 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Banco Cooperativo Español, SA* prašo panaikinti 2022 m. rugpjūčio 8 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/ES/2022/47, kuriuo panaikinamas 2019 m. balandžio 16 d. BPV sprendimas SRB/ES/SRF/2019/10 dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą (BPF) už 2019 m., kiek jis susijęs su jo I priede nurodytomis įstaigomis, ir apskaičiuojami šių įstaigų *ex ante* įnašai į BPF už 2019 m. (toliau – ginčijamas sprendimas), kiek jis su ja susijęs.

Ginčo aplinkybės ir aplinkybės, susiklosčiusios po ieškinio pareiškimo

2 Ieškovė yra Ispanijoje įsteigta kredito įstaiga. Ji yra *Banco Cooperativo SPI* institucinės užtikrinimo sistemos (toliau – IUS), kuriai 2018 m. kovo mėn. *Banco de España* (Ispanijos bankas, Ispanija) suteikė leidimą pagal 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1) 113 straipsnio 7 dalį, narė.

3 Savo 2019 m. balandžio 16 d. Sprendimu SRB/ES/SRF/2019/10 dėl *ex ante* įnašų į BPF už 2019 m. apskaičiavimo (toliau – pradinis sprendimas) BPV, remdamasi 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1), 70 straipsnio 2 dalimi, nustatė įstaigų, kurioms taikomos šio reglamento (toliau – įstaigos) 2 straipsnio ir 67 straipsnio 4 dalies nuostatos, įskaitant ieškovę, *ex ante* įnašus į BPF (toliau – *ex ante* įnašai) už 2019 m. (toliau – 2019 m. įnašų laikotarpis).

4 2019 m. balandžio 29 d. pranešimu apie mokėtiną sumą *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (FROB, Bankų veiksmingo restruktūrizavimo fondas, Ispanija), kaip nacionalinė pertvarkymo institucija, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 3 straipsnio 1 dalies 3 punktą, įpareigojo ieškovę už 2019 m. įnašų laikotarpį sumokėti jos *ex ante* įnašą, kurį nustatė BPV.

5 2022 m. rugpjūčio 8 d. BPV priėmė ginčijamą sprendimą, juo atšaukė ir pakeitė pradinį sprendimą. Pagal ginčijamo sprendimo 15–18 konstatuojamąsias dalis juo buvo siekiama ištaisyti pradinio sprendimo motyvavimo trūkumą, kurį BPV konstatavo po to, kai buvo priimtas 2021 m. liepos 15 d. Sprendimas *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV* (C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601), 2022 m. kovo 3 d. Nutartis *BPV / Portigon ir Komisija* (C-664/20 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2022:161) ir 2022 m. kovo 3 d. Nutartis *BPV / Hypo Vorarlberg Bank* (C-663/20 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2022:162).

6 2022 m. rugsėjo 19 d. ieškovė gavo pranešimą apie ginčijamą sprendimą.

7 Ieškovė ir BPV nesutaria dėl aplinkybių, į kurias reikia atsižvelgti apskaičiuojant ieškovės *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį. Konkrečiai kalbant, ieškovė mano, kad BPV turėjo atsižvelgti į jos dalyvavimą IUS 2018 m., tačiau ji to nepadarė.

Ginčijamas sprendimas

8 Ginčijamą sprendimą sudaro tekstas ir keturi priedai, kiek tai susiję su ieškove.

9 Ginčijamo sprendimo tekste aprašomas visoms įstaigoms taikomas *ex ante* įnašų už 2019 m. įnašų laikotarpį nustatymo procesas.

10 Konkrečiau kalbant, ginčijamo sprendimo 6 skirsnyje BPV nustatė metinį tikslinį lygį, nurodytą 2014 m. gruodžio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/81, kuriuo nustatomos vienodos Reglamento Nr. 806/2014 nuostatų dėl *ex ante* įnašų į BPF taikymo sąlygos (OL L 15, 2015, p. 1), 4 straipsnyje dėl 2019 m. įnašų laikotarpio (toliau – metinis tikslinis lygis).

11 BPV taip pat paaiškino, kad nustatė metinį tikslinį lygį, atitinkantį vieną aštuntąją 1,15 % nuo visų įstaigų apdraustųjų indėlių 2018 m. sumos, apskaičiuotos remiantis duomenimis, kuriuos indėlių garantijų sistemos pateikė pagal 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/63, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms (OL L 11, 2015, p. 44), 16 straipsnį.

12 Ginčijamo sprendimo 7 skirsnyje BPV aprašė *ex ante* įnašų už 2019 m. įnašų laikotarpį apskaičiavimo metodiką.

13 Ginčijamo sprendimo 7 skirsnyje BPV taip pat paaiškino, kad įstaigos, išskyrus tas, kurios dėl jų specifinių savybių moka nustatyto dydžio įnašą, turi mokėti pagal jų rizikos profilį pakoreguotą *ex ante* įnašą, kurį BPV nustatė, laikydamasi toliau nurodytų pagrindinių etapų.

14 Pirmajame etape BPV pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktą apskaičiavo kiekvienos įstaigos bazinį metinį įnašą, kuris yra proporcingas atitinkamos įstaigos įsipareigojimų sumai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius (toliau – grynieji įsipareigojimai), ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų valstybių narių, dalyvaujančių bendrame pertvarkymo mechanizme (BPeM), teritorijoje, gryniesiems įsipareigojimams. Pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalį BPV išskaitė tam tikrų rūšių įsipareigojimus iš įstaigos grynųjų įsipareigojimų, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant šį įnašą.

15 Antrajame *ex ante* įnašo apskaičiavimo etape BPV atliko bazinio metinio įnašo koregavimą pagal atitinkamos įstaigos rizikos profilį, kaip numatyta Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte.

16 Galiausiai BPV apskaičiavo kiekvienos įstaigos *ex ante* įnašą ir paskirstė metinį tikslinį lygį visoms įstaigoms, remdamasi santykiu, grindžiamu pagal rizikos profilį pakoreguotu baziniu metiniu įnašu.

Šalių reikalavimai

17 Ieškovė paskiausiai pateiktose rašytinėse pastabose Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis su ja susijęs,

– priteisti iš BPV bylinėjimosi išlaidas.

18 BPV Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

19 Europos Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

20 Ieškinyje ieškovė nurodo du pagrindus, grindžiamus, pirma, Deleguotojo reglamento 2015/63 12 ir 14 straipsnių pažeidimu, nes apskaičiuodama *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį BPV neatsižvelgė į jos dalyvavimą IUS, ir, antra, subsidiariai, Deleguotojo reglamento 2015/63 12 ir 14 straipsnių neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu dėl 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190), 103 straipsnio 2 ir 7 dalių pažeidimo.

21 Pareiškime dėl ieškinio patikslinimo, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2022 m. rugsėjo 20 d. pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnį, ieškovė nurodo, kad palaiko visus ieškinyje išdėstytus argumentus, ir patikslina, kad po to, kai pradinis sprendimas buvo atšauktas ir pakeistas ginčijamu sprendimu, jos reikalavimai turi būti suprantami kaip susiję su ginčijamu sprendimu.

22 Pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį pagrindą, kuriame ieškovė remiasi Deleguotojo reglamento 2015/63 12 ir 14 straipsnių neteisėtumu, paskui – pirmąjį pagrindą, susijusį su ginčijamo sprendimo teisėtumu.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Deleguotojo reglamento 2015/63 12 ir 14 straipsnių neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu

Dėl priimtinumo

23 BPV teigia, kad antrasis pagrindas nepriimtinas dėl tikslumo stokos, nes ieškovė nenurodė, kurios Deleguotojo reglamento 2015/63 12 ir 14 straipsnių nuostatos turi būti pripažintos netaikytinomis dėl to, kad jomis pažeidžiamos Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 ir 7 dalys. Be to, šio deleguotojo reglamento 12 straipsnio teisėtumas šioje byloje neturi reikšmės, nes ši nuostata netaikytina.

24 Ieškovė mano, kad antrasis pagrindas yra priimtinas.

25 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, jog tam, kad ieškinys būtų priimtinas, būtina, kad svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas, būtų aiškios, pateiktos nors ir trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai iš paties ieškinio teksto, kad būtų užtikrintas teisinis saugumas ir tinkamas teisingumo vykdymas. Be to, pagal jurisprudenciją bet koks ieškinio pagrindas, kuris nepakankamai aiškiai suformuluotas ieškinyje, turi būti laikomas nepriimtinu (žr. 2021 m. liepos 7 d. Sprendimo *Bateni / Taryba*, T-455/17, EU:T:2021:411, 135 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2021 m. birželio 30 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, T-265/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:392, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

26 Dėl BPV ginčijamo antrojo pagrindo aiškumo stokos reikia pažymėti, kad ieškinyje ieškovė patikslina, jog Deleguotojo reglamento 2015/63 12 ir 14 straipsnių neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą ji pateikia tik tuo atveju, jeigu Bendrasis Teismas, nagrinėdamas pirmąjį pagrindą, aiškintų šiuos straipsnius kaip neleidžiančius atsižvelgti į jos dalyvavimą IUS 2018 m. apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį.

27 Pateikdama pirmąjį pagrindą, pirma, ieškovė tvirtina, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją leidžiama atsižvelgti į jos dalyvavimą IUS 2018 m. apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį. Antra, ji teigia, kad informacijos, reikalingos *ex ante* įnašams už 2019 m. įnašų laikotarpį apskaičiuoti, pateikimo referencinė data, kuri pagal šio deleguotojo reglamento 14 straipsnio 1 dalį yra 2017 m. gruodžio 31 d., netrukdo BPV šiuo laikotarpiu atsižvelgti į jos dalyvavimą IUS 2018 m.

28 Taigi iš bendro ieškinio aiškinimo matyti, kad ieškovė pateikė Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalies ir 14 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą. Be to, per teismo posėdį ieškovė taip pat patvirtino, kad antrajame pagrinde ji remiasi šių nuostatų neteisėtumu.

29 Dėl antrojo BPV argumento, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio teisėtumas šioje byloje neturi reikšmės, reikia priminti, jog neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, pateiktas atskirai pagal SESV 277 straipsnį dėl to, kad pagrindinėje byloje ginčijamas kito akto teisėtumas, priimtinas tik tada, kai yra ryšys tarp šio akto ir normos, kurios galimu neteisėtumu remiamasi (2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Wattiau / Parlamentas*, T-737/17, EU:T:2019:273, 56 punktas ir 2021 m. birželio 16 d. Sprendimo *Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji / Komisija*, T-126/19, EU:T:2021:360, 33 punktas).

30 Vis dėlto SESV 277 straipsnis turi būti aiškinamas pakankamai plačiai, kad būtų užtikrinta veiksminga institucijų bendro pobūdžio aktų teisėtumo kontrolė asmenims, kurie negali dėl tų aktų pareikšti tiesioginio ieškinio. Taigi į SESV 277 straipsnio taikymo sritį turi patekti institucijų aktai, buvę svarbūs priimant sprendimą, dėl kurio pareikštas ieškinys dėl panaikinimo, nes šis sprendimas iš esmės yra jais grindžiamas, nors jie formaliai nėra jo teisinis pagrindas. Be to, nagrinėjant neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, vienos ir tos pačios tvarkos taisyklės negali būti dirbtinai atskirtos (žr. 2021 m. birželio 16 d. Sprendimo *Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji / Komisija*, T-126/19, EU:T:2021:360, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

31 Nagrinėjamu atveju ieškovė teigia, kad apskaičiuodama jos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį BPV turėjo atsižvelgti į jos dalyvavimą IUS 2018 m., remdamasi Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalimi, tačiau ji atsisakė tai padaryti remdamasi ta pačia nuostata, nes ją aiškino kitaip.

32 Pateikdama neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą ieškovė teigia, kad jeigu ginčijamame sprendime BPV pateiktas Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalies aiškinimas būtų teisingas, ši nuostata būtų neteisėta, nes ja būtų pažeistos Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 ir 7 dalys, kadangi pagal šias nuostatas Komisija, priimdama šį deleguotąjį reglamentą, įpareigojama užtikrinti, kad baziniai metiniai įnašai būtų tinkamai koreguojami pagal įstaigų rizikos profilį ir kad atliekant šį koregavimą būtų atsižvelgta į įstaigos dalyvavimą IUS.

33 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas ir Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalis yra susiję.

34 Taip yra juo labiau, kad dėl šio sprendimo 29 punkte išdėstyto BPV argumento, jeigu jis būtų priimtas, būtų dirbtinai atskirtos Deleguotajame reglamente 2015/63 nustatytos *ex ante* įnašų apskaičiavimo tvarkos taisyklės, ir SESV 277 straipsnis netektų savo veiksmingumo.

35 Vadinasi, reikia atmesti BPV pateiktus antrojo pagrindo nepriimtinumo pagrindus.

Dėl esmės

36 Pateikdama antrąjį pagrindą ieškovė teigia, kad jei Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalis ir 14 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį negalima atsižvelgti į jos dalyvavimą IUS 2018 m., šios nuostatos prieštarauja Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 ir 7 dalims.

37 Kadangi ieškovė šį neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą pateikė tik šio sprendimo 36 punkte nurodytu atveju, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalį ir 14 straipsnio 1 dalį BPV gali atsižvelgti į įstaigos dalyvavimą IUS 2018 m., apskaičiuodama jos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį. Jei taip nėra, toliau reikia įvertinti, ar šios nuostatos atitinka Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 ir 7 dalis.

– Dėl Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalies ir 14 straipsnio 1 dalies taikymo srities

38 Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „[į]staigos, įskaitant mažą įstaigą, statuso pasikeitimas per įnašų mokėjimo laikotarpį neturi įtakos tais konkrečiais metais mokėtinam metiniam įnašui“.

39 Pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 1 dalį „[į]staigos pertvarkymo institucijoms pateikia naujausias patvirtintas metines finansines ataskaitas, turėtas ne vėliau kaip metų, ėjusių prieš įnašų mokėjimo laikotarpį, gruodžio 31 d., kartu su teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus ar audito įmonės pateikta nuomone“.

40 Ieškovė teigia, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad įstaigos dalyvavimas IUS yra statuso pasikeitimas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, ir kad į tokį pasikeitimą turi būti atsižvelgta įnašų mokėjimo laikotarpiu, einančiu po to laikotarpio, per kurį įvyko šis pasikeitimas, t. y. per kurį minėta įstaiga prisijungė prie IUS. Taigi, kadangi ieškovė pradėjo dalyvauti IUS 2018 m., BPV turėjo atsižvelgti į šią aplinkybę apskaičiuodama jos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį.

41 Be to, priešingai, nei teigia BPV, pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 1 dalį jai nedraudžiama atsižvelgti į įstaigos dalyvavimą IUS 2018 m., apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį, net jei šis dalyvavimas nebuvo galiojantis 2017 m. gruodžio 31 d. Bet kuriuo atveju ši nuostata negali būti naudojama siekiant pakenkti Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 ir 7 dalyse nustatyto reikalavimo, t. y. *ex ante* įnašų koregavimo pagal įstaigų rizikos profilį, ypač kiek tai susiję su jų dalyvavimu IUS, laikymuisi.

42 Šiuos argumentus BPV ir Komisija ginčija.

43 Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad BPV apskaičiuoja kiekvienos įstaigos *ex ante* įnašą remdamasi jos pagal šio deleguotojo reglamento 14 straipsnį pateikta informacija.

44 Visų pirma Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad įstaigos turi pateikti BPV naujausias patvirtintas metines finansines ataskaitas, pateiktas ne vėliau kaip metų, einančių prieš įnašų mokėjimo laikotarpį (toliau – N-1 metai), gruodžio 31 dieną. Prie šių finansinių ataskaitų turi būti pridėta teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės nuomonė.

45 Reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į tokių finansinių ataskaitų užbaigimo trukmę, informacija, kuria remdamasi BPV apskaičiuoja kiekvienos įstaigos *ex ante* įnašą, paprastai yra susijusi su priešpaskutiniais metais prieš įnašų mokėjimo laikotarpį arba, išimtinėmis aplinkybėmis, su ataskaitiniais metais, kurie prasidėjo šiais priešpaskutiniais metais ir baigėsi N-1 metais (toliau dėl šių dviejų laikotarpių – N-2 ataskaitiniai metai).

46 Be to, iš Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 2 dalies matyti, kad įstaigos turi pateikti BPV bent šio deleguotojo reglamento II priede nurodytą informaciją, įskaitant įstaigos, kuri yra IUS narė, įsipareigojimus, kurie neįtraukiami apskaičiuojant *ex ante* įnašus pagal minėto deleguotojo reglamento 5 straipsnio 1 dalies b punktą.

47 Galiausiai Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad jo II priede nurodyta informacija, kuriai taikomi rizikos ribojimu pagrįstos informacijos reikalavimai, pateikiama BPV; šią informaciją atitinkama įstaiga nurodė paskutinėje atitinkamoje priežiūros ataskaitoje, kurią ji pateikė kompetentingai institucijai už ataskaitinius metus, susijusius su šio deleguotojo reglamento 14 straipsnio 1 dalyje nurodytomis metinėmis finansinėmis ataskaitomis.

48 Taigi iš kartu aiškinamų Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 1–3 dalių matyti, kad BPV turi apskaičiuoti *ex ante* įnašus remdamasi informacija, susijusia su naujausiomis patvirtintomis metinėmis finansinėmis ataskaitomis (toliau – finansinės ataskaitos), prieinama N-1 metų gruodžio 31 d. (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, 42 punktą), turint omenyje tai, kad ši informacija susijusi su finansinėmis ataskaitomis, susijusiomis su N-2 ataskaitiniais metais.

49 Šiomis aplinkybėmis reikia patikslinti, kad, apskaičiuojant įstaigos *ex ante* įnašą, informacija apie jos dalyvavimą IUS yra glaudžiai susijusi su kita jos finansinėse ataskaitose pateikta informacija. Iš tiesų, kai BPV taiko, pavyzdžiui, IUS rizikos rodiklį, numatytą Deleguotojo reglamento 2015/63 6 straipsnio 5 dalies b punkte, pagal šio deleguotojo reglamento 7 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą ji turi, be kita ko, atsižvelgti į minėto deleguotojo reglamento 6 straipsnio 5 dalies a punkte numatytą rizikos rodiklio „prekybos veikla, nebalansinės pozicijos, išvestinės finansinės

priemonės, sudėtingumas ir sėkmingo pertvarkymo galimybė“ santykinį svorį. Kaip teigė BPV, o ieškovė tam neprieštaravo, su pastaruoju rizikos rodikliu susijusi informacija paprastai pateikiama atitinkamos įstaigos finansinėse ataskaitose.

50 Taigi, kai tokia įstaiga dalyvauja IUS N-1 metais, ji dalyvauja užbaigus N-2 ataskaitinių metų finansines ataskaitas, kurios yra lemiamos apskaičiuojant šios įstaigos *ex ante* įnašą, kaip matyti iš šio sprendimo 45 punkto. Šiomis aplinkybėmis minėtas dalyvavimas IUS negali būti laikomas informacija, susijusia su šiomis finansinėmis ataskaitomis. Tokiu atveju BPV, apskaičiuodama minėtos įstaigos *ex ante* įnašą už atitinkamą įnašų mokėjimo laikotarpį, neturi atsižvelgti į šį dalyvavimą.

51 Ieškovės argumentai šios išvados nepaneigia.

52 Pirma, ieškovė teigia, kad BPV privalo atsižvelgti į įstaigos dalyvavimą IUS N-1 metais pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalį, nes toks dalyvavimas yra statuso pasikeitimas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

53 Nesant reikalo nagrinėti, ar įstaigos dalyvavimas IUS yra „statuso pasikeitimas“, kaip tai suprantama pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalį, pakanka pažymėti, kad bet kuriuo atveju pagal šią nuostatą BPV, apskaičiuodama *ex ante* įnašą už atitinkamą įnašų mokėjimo laikotarpį, neprivalo atsižvelgti į tokį N-1 metais įvykusį pasikeitimą.

54 Iš tiesų Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalyje tik numatyta, kad įstaigos statuso pasikeitimas per įnašų mokėjimo laikotarpį „neturi įtakos tais konkrečiais metais mokėtinam metiniam įnašui“. Taigi šioje nuostatoje patikslinama, kad į statuso pasikeitimą neturi būti atsižvelgiama apskaičiuojant *ex ante* įnašą, mokėtiną už tuos pačius metus, kuriais įvyko minėtas pasikeitimas, tačiau nereikalaujama, kad į šį pasikeitimą būtinai būtų atsižvelgta apskaičiuojant *ex ante* įnašą, mokėtiną už kitus metus.

55 Šiuo klausimu ieškovė, visų pirma, negali teigti, kad žodžių „konkrečiais metais“ vartojimas reiškia skirtingą požiūrį į metus, kuriais įvyko statuso pasikeitimas, ir į kitus metus.

56 Iš tiesų vien tai, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog statuso pasikeitimas įnašų mokėjimo laikotarpiu neturi įtakos už tą patį laikotarpį mokėtinam *ex ante* įnašui, *a contrario* nereiškia, kad į jį reikia atsižvelgti dėl kito laikotarpio.

57 Be to, darant prielaidą, kad įstaigos dalyvavimas IUS yra „statuso pasikeitimas“, kaip tai suprantama pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalį, iš kartu aiškinamų šio deleguotojo reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 1–3 dalių, kaip pažymėta šio sprendimo 48–50 punktuose, matyti, kad į tokį dalyvavimą reikia atsižvelgti, jeigu jis išplaukia iš informacijos, susijusios su N-2 ataskaitinių metų finansinėmis ataskaitomis.

58 Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalies formuluotėje nėra nieko, kas leistų manyti, kad šioje nuostatoje numatyta nuo šios taisyklės nukrypti leidžianti nuostata.

59 Konkrečiai kalbant, nors, kaip pažymi ieškovė, Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnis yra jo 3 skirsnyje „Administraciniai aspektai ir sankcijos“, iš to negalima daryti išvados, kad jo taikymo sritis turėtų apsiriboti vien administraciniais *ex ante* įnašų sistemos aspektais. Atvirkščiai, kadangi

minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalyje aiškiai numatyta, kad BPV turi apskaičiuoti *ex ante* įnašus remdamasi įstaigų „pagal [Deleguotojo reglamento 2015/63] 14 straipsnį“ pateikta informacija, ši nuostata yra reikšminga apskaičiuojant tokius įnašus.

60 Galiausiai negalima pritarti ieškovės argumentui, kad jei pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalį neleidžiama atsižvelgti į statuso pasikeitimą įnašų mokėjimo laikotarpiu po to laikotarpio, per kurį įvyko šis pasikeitimas, ši nuostata taptų perteklinė.

61 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalimi, be kita ko, siekiama išvengti bet kokių neaiškumų dėl šio deleguotojo reglamento 12 straipsnio 1 dalies taikymo srities, nes joje numatyta nuo principo, kad *ex ante* įnašai apskaičiuojami remiantis informacija, turėta iki N-1 metų gruodžio 31 d., leidžianti nukrypti nuostata (2022 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, C-202/21 P, EU:C:2022:734, 61 punktas).

62 Taigi Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalies dalykas išlieka, nes joje aiškiai paaiškinama pasekmė, kurią jau galima netiesiogiai nustatyti iš šio deleguotojo reglamento 14 straipsnio 1 dalies, t. y. kad įstaigos „statuso pasikeitimas“ negali turėti įtakos už atitinkamus metus mokėtinam *ex ante* įnašui.

63 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalyje nereikalaujama, kad apskaičiuodama *ex ante* įnašą BPV atsižvelgtų į įstaigos dalyvavimą IUS N-1 metais.

64 Antra, ieškovė negali teigti, kad tokia pareiga kyla iš Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 5 dalies, kurioje nustatyta, kad „[j]eigu pertvarkymo institucijoms pateiktą informaciją arba duomenis reikia atnaujinti ar pataisyti, tokia atnaujinta ar pataisyta informacija pertvarkymo institucijoms pateikiama nepagrįstai nedelsiant“.

65 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 5 dalyje nurodyti atnaujinimai susiję su informacija ar duomenimis, kuriuos atitinkama įstaiga pateikė pagal šio deleguotojo reglamento 14 straipsnio 1 dalį, taigi jie susiję su N-2 ataskaitiniais metais. Todėl minėto deleguotojo reglamento 14 straipsnio 5 dalyje nėra nieko, kas rodytų, kad šia nuostata siekiama leisti įstaigai pateikti BPV informaciją, susijusią su kitu laikotarpiu nei tas, su kuriuo susijusios to paties deleguotojo reglamento 14 straipsnio 1 dalyje nurodytos finansinės ataskaitos, t. y. N-2 ataskaitiniais metais.

66 Trečia, ieškovė negali remtis Deleguotojo reglamento 2015/63 17 straipsnio 3 dalimi ir teigti, kad BPV privalo atsižvelgti į informaciją, susijusią su N-1 metais.

67 Deleguotojo reglamento 2015/63 17 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad „[j]eigu pertvarkymo institucijai įstaigų pateiktą informaciją reikia perskaičiuoti arba patikslinti, pertvarkymo institucija [*ex ante*] įnašą koreguoja pagal atnaujintą informaciją skaičiuodama tos įstaigos [*ex ante*] įnašą kitam įnašų mokėjimo laikotarpiui“.

68 Tuo remiantis darytina išvada, kad, kaip teigia BPV, Deleguotojo reglamento 2015/63 17 straipsnio 3 dalyje tik nustatomas momentas, nuo kurio šioje nuostatoje nurodyti perskaičiavimai ar patikslinimai sukelia pasekmių, t. y. per kitą įnašų mokėjimo laikotarpį. Vis dėlto minėta nuostata nesiekiama pakeisti informacijos, kuri yra svarbi apskaičiuojant *ex ante* įnašus, referencinės datos, nustatytos šio deleguotojo reglamento 14 straipsnio 1 dalyje.

69 Ketvirta, ieškovė, remdamasi generalinio advokato Campos Sánchez-Bordona išvada byloje *State Street Bank International* (C-255/18, EU:C:2019:539, 71 punktas), teigia, kad *ex ante* įnašai turi būti apskaičiuojami remiantis įstaigų „tikslia apžvalga“ kiekvienų finansinių metų sausio 1 dieną. Todėl, jos teigimu, į jos dalyvavimą atitinkamoje IUS turėjo būti atsižvelgta apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį.

70 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia pažymėti, kad nors Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 1 dalyje daroma nuoroda į vieną datą, t. y. N-1 metų gruodžio 31 d., ši nuoroda susijusi su finansinių ataskaitų, naudojamų *ex ante* įnašams apskaičiuoti, prieinamumu. Tačiau dar reikia, kad tą dieną turimos finansinės ataskaitos būtų tinkamai patvirtintos, o tai reiškia, kaip pažymėta šio sprendimo 45 punkte, kad šios finansinės ataskaitos yra susijusios su N-2 ataskaitiniais metais.

71 Kita vertus, iš Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 4 dalies matyti, kad, kaip teigia ieškovė, informaciją, kuri yra *ex ante* įnašų už įnašų mokėjimo laikotarpį apskaičiavimo pagrindas, atitinkama įstaiga gali pateikti ne vėliau kaip įnašų mokėjimo laikotarpio metų sausio 31 dieną. Vis dėlto tai taip pat neturi įtakos šio sprendimo 42–50 punktuose padarytai išvadai, kad ši informacija turi būti susijusi su N-1 metų gruodžio 31 d. turimomis finansinėmis ataskaitomis, taigi yra susijusi su N-2 ataskaitiniais metais.

72 Penkta, ta pati išvada darytina ir dėl ieškovės argumento, kad įstaigos dalyvavimas IUS nėra apskaitos duomenys, kurie gali kisti. Iš tiesų Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 4 dalyje nurodytos informacijos galimas kintantis ar statiškas pobūdis neturi reikšmės atsižvelgiant į aiškią šio deleguotojo reglamento 14 straipsnio 1 dalies formuluotę, iš kurios matyti, kad informacija, kuria remiantis apskaičiuojami *ex ante* įnašai, turi būti susijusi su N-1 metų gruodžio 31 d. turimomis finansinėmis ataskaitomis, taigi, kaip pažymėta šio sprendimo 45 punkte, su N-2 ataskaitiniais metais.

73 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 1 dalis neįpareigoja BPV apskaičiuojant *ex ante* įnašą atsižvelgti į įstaigos dalyvavimą IUS įnašų mokėjimo laikotarpiu, einančiu po to laikotarpio, per kurį šis dalyvavimas įvyko, ir, beje, neleidžia jai to daryti.

74 Šią išvadą patvirtina *ex ante* įnašų sistemos, nustatytos Direktyvoje 2014/59 ir Reglamente Nr. 806/2014, tikslas, patikslintas Deleguotajame reglamente 2015/63.

75 Iš tiesų, kaip pažymėta šio sprendimo 48 punkte, BPV turi apskaičiuoti *ex ante* įnašus remdamasi informacija, susijusia su N-1 metų gruodžio 31 d. turimomis finansinėmis ataskaitomis, susijusiomis su N-2 ataskaitiniais metais.

76 Jeigu BPV turėtų atsižvelgti į visas atitinkamų įstaigų turimas IUS dalis N-1 metais, galėtų kilti pavojus kitais metais atlikto *ex ante* įnašų apskaičiavimo patikimumui, nes BPV, be kita ko, privalėtų atlikti minėtą apskaičiavimą remdamasi kita informacija nei ta, kuri susijusi su tinkamai patvirtintomis finansinėmis ataskaitomis. Taigi minėto apskaičiavimo nepatikimumas galėtų kliudyti įgyvendinti *ex ante* įnašų sistema siekiamą tikslą, t. y. ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. pasiekti bent 1 % visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą BPeM dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, apdraustųjų indėlių sumos (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2019 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, 41 ir 43 punktus).

77 Galiausiai atsižvelgimas į dalyvavimą IUS N-1 metais turėtų įtakos *ex ante* įnašų apskaičiavimo nuoseklumui ir šiam apskaičiavimui naudotos informacijos palyginamumui. Iš tiesų, nors atlikdama tokį skaičiavimą BPV pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 4 ir 14 straipsnius atsižvelgia į informaciją, susijusią su N-2 ataskaitiniais metais (žr. šio sprendimo 48 punktą), ji turėjo atsižvelgti į informaciją, susijusią su kitu laikotarpiu, t. y. N-1 metais, kiek tai susiję su įstaigos dalyvavimu IUS N-1 metais.

78 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalis ir 14 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas BPV, apskaičiuodama įstaigos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį, negali atsižvelgti į jos dalyvavimą IUS 2018 m.

– Dėl Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalies ir 14 straipsnio 1 dalies teisėtumo atsižvelgiant į Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 ir 7 dalis

79 Pateikdama antrąjį pagrindą ieškovė teigia, kad jei Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalis ir 14 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad apskaičiuojant įstaigos *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį jos neleidžia atsižvelgti į jos dalyvavimą IUS 2018 m., šios nuostatos prieštarauja Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 ir 7 dalims.

80 Antrąjį pagrindą sudaro dvi dalys, grindžiamos, pirma,
Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 ir 7 dalyse numatyto reikalavimo, pagal kurį *ex ante* įnašai turi būti koreguojami pagal kiekvienos įstaigos rizikos profilį, pažeidimu ir, antra, Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalies h punkte numatytos sąlygos, pagal kurią nustatant *ex ante* įnašus turi būti atsižvelgiama į tai, kad įstaiga dalyvauja IUS, pažeidimu.

81 Šiuos argumentus BPV ir Komisija ginčija.

82 Kadangi šios dvi šio pagrindo dalys yra glaudžiai susijusios, jas reikia nagrinėti kartu.

83 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Deleguotajame reglamente 2015/63 tikslindama *ex ante* įnašų koregavimo pagal rizikos profilį taisykles, taikydama Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalyje numatytą įgaliojimų delegavimą, Komisija turi didelę diskreciją, kai turi atlikti sudėtingus vertinimus (šiuo klausimu žr. 2023 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Landesbank Baden-Württemberg / BPV*, T-389/21, EU:T:2023:827, 105–111 punktus).

84 Tas pats pasakytina ir apie Komisijos įgaliojimus nustatyti referencines datas, kai atsižvelgiama į informaciją, kuri yra svarbi *ex ante* įnašų koregavimui pagal rizikos profilį, įskaitant referencinę datą, iki kurios reikia atsižvelgti į įstaigos dalyvavimą IUS.

85 Iš tiesų, pirma, šis nustatymas yra sudedamoji *ex ante* įnašų pagal rizikos profilį koregavimo metodo, kuris bendrai apima sudėtingus vertinimus, dalis (šiuo klausimu žr. 2023 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Landesbank Baden-Württemberg / BPV*, T-389/21, EU:T:2023:827, 105–111 punktus).

86 Antra, Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalies h punkte tik nurodyta, kad kai Komisija priima deleguotuosius aktus, kuriais patikslinama *ex ante* įnašų koregavimo pagal įstaigų rizikos profilį samprata, ji turi atsižvelgti į tai, kad įstaiga priklauso IUS, tačiau nenurodyta, kada į tokią aplinkybę turi būti atsižvelgta.

87 Šiomis aplinkybėmis, kiek tai susiję su *ex ante* įnašų koregavimo pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį metodo referencinėmis datomis ir, be kita ko, atsižvelgimo į įstaigos dalyvavimą IUS data, Europos Sąjungos teismo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar naudodamasi jai suteikta diskrecija Komisija nepadarė akivaizdžios klaidos, ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais ir ar ji akivaizdžiai neviršijo šių įgaliojimų ribų (šiuo klausimu žr. 2023 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Landesbank Baden-Württemberg / BPV*, T-389/21, EU:T:2023:827, 112 punktą).

88 Darytina išvada, kad ieškovė turi įrodyti, jog Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalyje ir 14 straipsnio 1 dalyje padaryta akivaizdi vertinimo klaida, piktnaudžiauta įgaliojimais arba akivaizdžiai nesilaikoma Komisijos įgaliojimų ribų.

89 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad Deleguotajame reglamente 2015/63 Komisija atsižvelgė į įstaigų priklausymą IUS kaip į aplinkybę, kuri buvo reikšminga koreguojant *ex ante* įnašus pagal įstaigų rizikos profilį.

90 Konkrečiai kalbant, pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies b punktą apskaičiuojant bazinius metinius įnašus neatsižvelgiama į tam tikrus įstaigos, kuri yra IUS narė, įsipareigojimus. Be to, šio deleguotojo reglamento 6 straipsnio 5 dalies b punkte ir 7 straipsnio 4 dalies b punkte atsižvelgiama į įstaigos dalyvavimą IUS, siekiant pakoreguoti bazinį metinį įnašą pagal įstaigos rizikos profilį.

91 Be to, tiesa, kad pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 1 dalį apskaičiuojant *ex ante* įnašus atsižvelgiama į dalyvavimą IUS su atotrūkiu, atitinkančiu laikotarpį nuo šioje nuostatoje nurodytų finansinių ataskaitų referencinės datos iki *ex ante* įnašų apskaičiavimo datos.

92 Vis dėlto šis požiūris pateisinamas būtinybe nustatyti bendrą datą visoms atitinkamoms įstaigoms, kuri leistų palyginti duomenis ir informaciją, jų pateikiamus *ex ante* įnašų apskaičiavimo tikslais. Iš tiesų, pirma, iš šio sprendimo 75 punkte pateiktų argumentų matyti, kad tokia data, be kita ko, siekiama leisti BPV patikimai apskaičiuoti *ex ante* įnašus remiantis patvirtintomis finansinėmis ataskaitomis, taigi ir pasiekti tame pačiame punkte nurodytą tikslą.

93 Antra, šio sprendimo 91 punkte nurodytas atotrūkis nėra akivaizdžiai netinkamas, nes pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 1 dalį BPV atsižvelgia į informaciją, susijusią su naujausiomis patvirtintomis finansinėmis ataskaitomis, todėl *ex ante* įnašų apskaičiavimas grindžiamas informacija, susijusia su pirmaisiais metais, už kuriuos ji prieinama patvirtinta forma (žr. šio sprendimo 45 punktą).

94 Galiausiai reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė kitų įrodymų, patvirtinančių, jog Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalyje ir 14 straipsnio 1 dalyje buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida, piktnaudžiauta įgaliojimais arba akivaizdžiai nesilaikyta Komisijos įgaliojimų ribų nustatant momentą, kada turi būti atsižvelgta į įstaigos dalyvavimą IUS.

95 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškovės antrąjį pagrindą.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalies ir 14 straipsnio 1 dalies pažeidimu

96 Ieškovė iš esmės teigia, kad BPV pažeidė Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalį ir 14 straipsnio 1 dalį, kai atsisakė atsižvelgti į jos dalyvavimą atitinkamoje IUS 2018 m., kad apskaičiuotų *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį.

97 BPV šiuos argumentus ginčija.

98 Reikia konstatuoti, kad ieškovė nedalyvavo atitinkamoje IUS N-2 ataskaitiniais metais, t. y. 2017 m., nes IUS buvo sukurta tik 2018 m.

99 Kaip matyti iš šio sprendimo 43–78 punktų, Deleguotojo reglamento 2015/63 12 straipsnio 2 dalį ir 14 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal jas BPV neleidžiama atsižvelgti į ieškovės dalyvavimą IUS 2018 m. apskaičiuojant *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį.

100 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentas, kad jos 2017 m. gruodžio 31 d. turimose finansinėse ataskaitose yra tam tikros informacijos, susijusios su IUS, kurios narė ji yra, sukūrimu, todėl BPV turėjo į ją atsižvelgti dėl 2019 m. įnašų laikotarpio.

101 Iš tiesų pagal Direktyvos 2014/59 2 straipsnio 1 dalies 8 punktą BPV, apskaičiuodama *ex ante* įnašą, gali atsižvelgti tik į IUS, kuriai suteiktas leidimas pagal Reglamento Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalį.

102 Reikia konstatuoti, kad nagrinėjama IUS buvo galutinai sukurta tik po to, kai 2018 m. kovo mėn. Ispanijos bankas patvirtino, kad susitarimas dėl šios IUS sukūrimo atitinka Reglamento Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje numatytus reikalavimus.

103 Šiomis aplinkybėmis BPV nepadarė teisės klaidos, kai apskaičiuodama *ex ante* įnašą už 2019 m. įnašų laikotarpį neatsižvelgė į ieškovės dalyvavimą atitinkamoje IUS 2018 m.

104 Taigi ieškinio pirmąjį pagrindą ir visą ieškinį reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

105 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir BPV bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

106 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. ***Banco Cooperativo Español, SA*** **padengia savo ir Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Paskelbta 2025 m. sausio 22 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.